

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Reconciliatio excommunicati. viii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

D. BVRGHARDI. EPIS. VVORMAC.

res, de prædatores, & homicidas. N. in nomine patris, & filij, & virtute spiritus sancti, necnon autoritate episcopi per Petrum principem apostolorum diuinatus collata, a sancta matris Ecclesiae gremio segregamus, ac perpetua maledictionis anthemate condemnamus. Sintque maledicti in ciuitate, maledicti in agro, maledicti horreum eorum, maledictae reliquiae illorum, maledictus fructus vestris eorum, & fructus terræ illorum. Maledicti sint ingredientes, & maledicti sint egredientes. Sintque in domo maledicti in agro profugi, veniantque super eos omnes illæ maledictiones quas dominus per Moysen in populum diuinæ legis pruaricatorem se esse missurum intentauit, sintque anathemarana. i. per eant in secundo aduentu domini. Nullus presbyter Missam cum eis celebrare præsumat, vel sanctam communionem dare. Sepultura asini sepeliantur, & in sterquilinum sint super faciem terræ. Et sicut haec lucernæ de manibus nostris proprieatæ hodie extinguuntur, sic eorum lucerna in æternum extinguatur: nisi forte resipuerint. & Ecclesiæ Dei qualiter ruit per emendationem & condigua pœnitentiæ satisfecerint.

Excommunicatio quarta. Cap. VII.

Ex cōcil.
Arausic.
cap. 5.

C Anonica instituta, & sanctorum patrum exemplaria, quentes, Ecclesiarum Dei violatores. N. autoritas Dei, & iudicio sancti spiritus à gremio sancte matris Ecclesiae, & à consortio totius Christianitatis eliminamus, quo usque resipiscant, & Ecclesiæ Dei satisfaciant.

Reconciliatio excommunicati. Cap. VIII.

Ex eodē.

C Vnde aliquis excommunicatus, vel anathematizatus, pœnitentia ductus veniam postulat, & emendationem promittit, episcopus qui eum excommunicauit, antea ianuas Ecclesiae venire debet, & duodecim presbyteri cum eo, qui eum hinc inde circumstare debent. Vbi etiam adesse debent illi, quibus iniuria, vel damnum illatum est. Secundum leges diuinæ oportet damnum cōmissum emendarī, aut si iam emendatum est, eorum testimonio probari. Deinde interroget episcopus, si pœnitentia iusta quod canones præcipiunt pro perpetratis sceleribus suscipere velit. Et si ille terræ prostratus veniam postulat, cul-

pam confitetur, pœnitentiam implorat, de futuris cautelā
spondet, tunc episcopus septem Psalmos decantet, cum
istis precibus. Kyrieleeson. Pater noster.
Saluum fac seruum tuum,
Deus meus sperantem in te.
Mitte ei domine auxilium de sancto,
Et de Sion tuere eum.
Nihil proficiet inimicus in eo,
Et filius iniquitatis non ap. &c.
Esto ei domine turris fortitudinis,
A facie inimici.
Domine exaudi orationem meam,
Et clamor meus ad te veniat.
Dominus vobiscum,
Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Praesta quæsumus domine huic famulo tuo dignum
pœnitentiæ fructum, ut Ecclesiæ tuæ sanctæ à cuius
integritate deviarat peccando, admissorum veniam con-
sequendo reddatur innoxius. Per dominum.

Item alia.

Magistram tuam quæsumus domine sancte pater
omnipotens æternæ Deus, qui nō mortem sed pec-
catorum vitam semper inquiris, respice flentem famulum
tuum, attende prostratum, eius planctum in gaudium tuæ
miserationis converte, scinde delictorum saccum, & in-
due eum latitiam salutarem, vt post longam peregrina-
tionis famé de sanctis altaribus satietur, ingressisque cu-
biculum regis, in ipsius aula benedicat nomen gloriae tuæ
semper. Per dominum.

Tunc episcopus apprehensa manu eius dextera in Eccle-
siam cum introducat, & ei cœmunionem & societatem
Christianam reddat, & hanc orationem dicat.

Deus misericors, Deus clemens, qui secundum multi-
tudinem miserationum tuarum peccata pœnitentia-
rum deles, & præteriorum criminum culpas, venia re-
missionis euacuas, respice super hunc famulum N. & re-
missionem sibi omnium peccatorum toto cordis confessio-
ne poscentem deprecatus exaudi, in noua in eo piissime pa-

D. BVRCHAR DI EPIS. VVORMAC.

ter, quicquid diabolica fraude violatū est, in vnitate corporis Ecclesiæ tuæ, miserere domine gemitum eius, miserere lachrymarum eius, & non habentem fiduciam in tua misericordia, ad sacramentum reconciliationis admittit. Per dominum nostrum.

Post hæc secundum modum culpæ pœnitentiam eiungat, & literas per parochiam dirigat, ut omnino uerint eum in societate Christiana receptum. Aliis etia episcopis hoc notum faciat. Nullus autem episcopus alius parochianum excommunicare vel reconciliare presumat, sine conscientia vel consensu proprii episcopi.

Ne episcopi præcipites sint aliquem excommunicare.

Cap. IX.

Ex epist. **D**eus omnipotens, vt nos à præcipitantis prolatione sententia compesceret, quum omnia nuda & aperte sint oculis eius, mala tamen Sodomæ noluit auditia iudicare, priusquam manifesta agnosceret, quæ dicebantur. Vide ait: Descēdam & videbo vtrum clamorem qui venit a me opere compleuerint, an non est ita, ut sciam. Cuius emplo monemur, ne ad proferendam sententiam vñquam præcipites simus, aut temere indiligerenterque indicemus, quæque quoquo modo iudicemus.

De eadam re. Caput X.

Ex synodo Melitensi, ca. 3. **V**t nemo episcorum quemlibet sine certa & manifesta peccati causa, communione priuet ecclesiasticæ. Sub anathema autem sine conscientia archiepiscopii aut coepiscorum, episcopus nullum ponat, nisi vnde canonica docet autoritas: quia anathema æterna est mortis damnatio, & non nisi pro mortali debet imponi crimen, & illi qui aliter non potuerit corrigi.

De eadem re. Caput XI.

Ex cōcil. Agathen. **E**piscopi verò si sacerdotali moderatione posthabita innocentia aut in minimis causis culpabiles excommunicare præsumperint, & ad gratiam festinantes recipere fortasse noluerint, à vicinis episcopis cuiuslibet prouinciae literis moneantur, & si parcere noluerint, à communione confratrum usque ad proximam synodum suspendantur, & ibi rationem profecto dent, ne fortasse excommunicatores peccatum excommunicati logo tempore morte præueniatur.